cm1-02 Chicken in the Freezer - (א) גרמא בנזקין

Bava Kamma (57b)

תניא — It was taught in a Baraisa: הנותן סם המות לפני בהמת חבירו — If someone places poison in front of the animal of his fellow, פטור מדיני אדם — he is exempt from judgment by man, וחייב בדיני שמים — but he is subject to judgment by Heaven.

Sanhedrin (Mishnah 76b)

רוֹצֵחַ שֶּׁהְכָּה אֶת רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְּבַרְזֶל — If a murderer struck his fellow with a stone or with a piece of iron, וְכָבַשׁ עָלָיו לְתוֹךְ הַמִּיִם אוֹ לְתוֹךְ הָאוּר וְאֵינוֹ יָכוֹל לַעֲלוֹת מִשְּׁם — or if he held him down in water or fire and he could not escape, וְמֵת — and he died, חַיָּיב — [the murderer] is liable to execution.

Gemara (76b-77a)

ָּבְרֵיה דְּטִיבְרִיה דְּטִיבְרִיה דְּטִיבְרִיה דְּטִיבְרִיה בְּשִׁימְשָׁא וָמֵתָה — A certain man confined his fellow's animal in the sun and it died from exposure to the sun. רָבִינָא מְחַיֵּיב — Ravina ruled that he is liable to pay for the loss of the animal. רַב אַחָא בַּר רַב פָּטֵר — But Rav Acha bar Rav ruled that he is not liable to pay.

בְּינֵא מְחָיֵיב — **Ravina ruled** that he is **liable** של נחומר — because of the following וּמָה רוֹצֵחַ שֵׁלֹּא עָשַׂה בּו שׁוֹגֶג כְּמֵזִיד — Now if in the case of a *kal vachomer* argument: murderer, where [the law] does not treat an inadvertent act as stringently as an intentional ואונס כּרְצוֹן — and it does not treat an act with an unforeseen result as stringently as עב בו אַת הַמְצַמְצֵם — yet it holds one liable for merely an act with a foreseen result, **confining** another to a position where he will succumb to a fatal force, נזקין שעשה בהן שוגג — then, in the case of damages, where [the law] treats an inadvertent act as stringently ואונס כרצון — and an act with an unforeseeable result as stringently as as an intentional act אינו דִּין שַׁחַיֵּיב בַּהַן אַת הַמְצַמְצֵם — is it not logical that [the an act with a **foreseeable** result, law should hold one liable even for merely confining someone's property to a position where it will be damaged? Therefore, the person who held his fellow's animal in the sun must pay for the loss of the animal.

אָמֶר רֶבָּא — And Rava said: בְּצִּינֶה וְמֵת — If one person bound [another] in the sun and [the victim] died from exposure to the sun, בַּצִּינָה וְמֵת — or if he bound him in a place of intense cold, and [the victim] died from exposure to the cold, תַיִּיב — [the murderer] is liable to execution. אינף בוא — However, if he bound him in a place where the sun will ultimately come but had not yet done so, אינה לָבֹא — or in a place where intense cold will ultimately come but had not yet done so, and the victim eventually died from exposure to the sun or cold, פּטוּר — פּטוּר — [the murderer] is not liable to execution.

Rashi כלומר אם לא היתה שם חמה בשעה שכפתו — That is, if the sun was not there when he tied [the victim] אבל סוף לבא כאן — but it will eventually come here, וזה לא יכול לעמוד וסופו — and this victim will not be able to stand up and will eventually die, — פטור — [the murderer] is not liable — שלא היה ההורג מזומן להריגה — for the murderer was not prepared for the murder. וגרמא הוא — Rather it is a gerama. וגרמא הוא — and his judgment is not handed over to the court but to heaven.

הדין של נותן סם המות לפני בהמת חביתרו הובא בש"ך סי' שפו סקכ"ג, ומקשה למה השמיטו המחבר.

שלחן ערוך (חושן משפט סי' שפג ס"ה) - הכובש בהמת חבירו במים או שהניחה בחמה וצמצם עלה המקום כדי שלא תמצא צל עד שהרגתה החמה חייב. (הגה ודוקא שאחזה בידו אבל סגר עליה הדלת שלא תצא יש אומרים דפטור מדיני אדם).

פתחי חושן (פ"ג סי"ב) - משמע מזה דדוקא כשמצמצם במים או בחמה, אבל בסוף חמה לבא וסוף צנה לבא, אף על פי שבודאי יבא אינו אלא גרמא.

כנסת הגדולה (הובא בפת"ח פ"ג עמ' סח-סט) - נראים הדברים שכשם שאמרו בענינים אלו לענין דיני נפשות שהוא פטור מדיני אדם, כך לענין נזיקין פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים, שאין זה ממש מזיק אלא גרמא.

שלחן ערוך (חושן משפט סי' תיח סי"א, ומקורו ב"ק נו.) - הכופף קמתו של חבירו לפני הדליקה כדי שתגיע בה הדליקה, אם כפפה במקום שתוכל הדליקה להגיע ברוח מצויה חייב לשלם.

תוס' (ב"ק ד"ה אילימא) - וא"ת כיון שאין חילוק בין מקרב דבר אצל האש ובין מקרב האש אצל הדבר אמאי אמרינן בפרק כל הנשרפין (סנהדרין עז.) כפתו במקום שסוף חמה או צינה לבא פטור, ליחייב למ"ד אשו משום חציו וכן כפתו לפני ארי. וי"ל דודאי אי כפתו והביאו במקום שסוף חמה או צינה לבא או ארי חייב, אבל התם מיירי שכפתו במקום שהיה ולא הזיזו ממקומו ולא הוי מצמצם הואיל והחמה והצינה והארי אין עליו בשעת כפיתה.

החיוב על הכסף

אונס גמור

היה עושה מצוה (וכמו הקהלת יעקב בשבוע שעבר)

אודות העופות

אינו שומר על העופות ואינו חייב על פשיעה אדם מועד לעולם אבל כאן הוא רק גורם ההיזק

גרמא בנזיקין

גמרא ב"ק הניח סם גמרא סנהדרין סוף חמה לבא ראיה מכנה"ג שלומדים נזק מרציחה פסיקת חשמל הוי כמו מצמצם וסוף החום לבא

הדין עם לוקח עופות מן המקרר כמו כופה קומתו של חבירו אבל דוקא כשהמזיק בעולם כמו גשם לאוכלין